

טו—טז. הנה אלפי הדל במנשה ואנכי הצעיר בבית אבי. ויאמר אליו ה' כי אהיה עמך.

¹⁰ ¹¹

פי אהיה עמך. דוקא בגלל זה שאתה מקטין עצמך כל כך, אהיה עמך, כדכתיב⁸: "אשכון את דכא ושפל רוח".

כד. ויקרא-לו ה' שלום.

ה' שלום. ולא אני. אחרי שגדעון ראה את המלאך וכל המחזה, חשב בלבו שהגיע כבר לשלמות האמיתית, גמר תפקידו בעולם הזה והגיע זמנו למות. אמר לו השי"ת: "שלום לך אל תירא לא תמות" לשלמות האמיתית האדם לא יכול להגיע, זה רק אצל השי"ת "ה' שלום" עד סוף ימיו האדם צריך לעמול לעלות במדרגות בלי סוף.

בית יעקב איז'ביץ, וישב ט'

"ויקרא לו" היינו: התפלל שיהיה ה' שלם וכסאו שלם.

חסד לאברהם ראדומסק, פורים

על-ידי שאדם עובד השי"ת בתורה ותפלה והוא מתדבק בו ית', על-זה אמרו⁹: אורייתא הקב"ה וישראל חד הוא. וגורם שלמות בעולם.

לז. הנה אנכי מציג את-גזות הצמר בגרן אם טל יהיה על-הגזה לבדה ועל-כל-הארץ חרב וידעתי כי-תושיע בידי את-ישראל כאשר דברת.

טל יהיה על הגזה. להבין הצירוף של טל וצמר, אמרו חז"ל¹⁰: אותה לילה ליל פסח היה. בפסח מתחיל להאיר בחינת "טל" ומתחיל ההכנה לקבלת התורה בספירת העומר. "צמר" רומז לציצית השקולה ככל התורה כולה¹¹, מזכיר את יציאת מצרים וקרבת פסח שהיה טלה. וגאולת מצרים היא שורש כל הגאולות שלאחריה, כשרצה גדעון להושיע ולגאול את ישראל מצרתם, השתמש בטל וצמר.

לקוטי הלכות, הל' פסח ז, יח

פרק ז'

יא. ושמעת מה-ידברו ואחר תחזקנה ידיך וירדת במחנה.

תחזקנה ידיך. יען היה לב-גדעון עודנו רך ומלא פחד, העביר לו ה' את המחזה בשטח האויב. כאשר יראה גדעון, כי האויב עצמו נחלש ומבוהל מפני ישראל, יהיה מוכרח להאמין בנסים.

יג. ויהפכהו למעלה ונפל האהל.

ויהפכהו למעלה. והפתרון המלה "לחם" כאשר הנקודות הם למטה, הרי זה לחם שאוכלים, ואם מהפכים הנקודות למעלה, הרי-זה: לוחם — חרב גדעון.

מוצל מהאש, עמ' קד